

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Jo karalystė nepavergiama, nenugalima ir vienintelė, nes neturi ribų.

Į Jo karūną niekas nesikėsina, nes ji – iš erškėčių.

Jo kovos taktika absurdiška, nes būnant Jo pusėje reikia mylėti priešus ir mirti, kad gyventum.

Jis vaikšto be asmens sargybinių, o Jo ginti puolusiam Petriui (žmogui) liepia daugiau nebekelti rankos.

Jis toks turtingas, kad nebijo nieko prarasti, net savo gyvybės.

Jis, neturėdamas kur galvos priglausti, kiekvienam sutiktajam žada vietą savo karalystėje – Danguje, apie kurį svajojame.

Jis savo “valdinius” vadina draugais (nes tokie yra) ir plauna jiems kojas.

Jis įsakinėja tik tiems, kurie sutinka priimti kvietimą gyventi mylint.

Jis naikina žmonėse nuodėmes, apkabindamas nusidėjusius ir nei vieno neatstumdamas, vietoj kiekvieno pats priimdamas bausmę.

Jis nenusipėjamas, nes visa kuria nauja. Net tai, kas atrodo netinkama, beviltiška, mūsų akimis negarbinga, – tai panaudoja savo darbui užbaigti.

Pasitikėjimas Juo prasideda ten, kur iš pažiūros turėtų pasibaigti. Pažvelk į kryžių, jame pamatysi pergalės žmogų, mylintį tave...

Jo silpnumas kelia pasipiktinimą, o tai, kad Jis prisikėlė iš numirusių, atrodo kvailystė, nes mums tai nesuprantama... Net kyla klausimas: “Kodėl Jis, norėdamas visus suvienyti ir save parodyti, pasirinko tai, kuo sunku patikėti?..”

Jis žengia be prievartos, nusileidžia kaip rasa iš dangaus, viltingai laukdamas: „Ar atpažins žmogus Karaliaus veidą savyje?..” Patikėti Juo – tai atpažinti Jį savo gyvenime. Jį – tikrąjį ir vienintelį pasaulio Karalių.

“Garbė tam, kuris
ateina Viešpaties vardu!
Šlovė besiartinančiai mūsų
tėvo Dovydo Karalystei!”

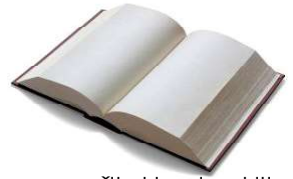
Mk 11, 10

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Dan 7, 12–14; Ps 92, 1c–2, 5; Apr 1, 5–8

Psalmės atliepas

Viešpats yra Karalius: Jisai apsisiautęs didybe.

Evangelija pagal Joną (18, 33b–37)

Pilotas klausė Jėzų: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jėzus atsakė: „Ar nuo savęs šito klausi, ar kiti apie mane tau pasakė?“ Pilotas tarė: „Bene aš žydas?! Tavoji tauta ir aukštieji kunigai man tave įskundė. Sakyk, ką esi padaręs?“ Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai juk kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet mano karalystė ne iš čia“. Tuomet Pilotas jį paklausė: „Vadinasi, tu esi karalius?“ Jėzus atsakė: „Taip yra, kaip sakai: aš esu karalius. Aš tam esu gimęs ir atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kas tik brangina tiesą, klauso mano balso“.

Evangelijos komentaras:

Šiandien yra mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Visatos Karaliaus, iškilmė. Tai labai pompastiškas titulas, kuris gali atrodyti anachronistinis, tačiau, kita vertus, būtent dėl šios priežasties Jėzus buvo nužudytas - tai buvo parašyta ant kryžiaus!

Žvelgdami į Nukryžiuotąjį pastebime: karalius su perversomis rankomis... Vietoj skeptro, ant galvos erškėčiai... Vietoj auksinės karūnos ir sosto - kryžius! Beveik būtų galima sakyti: „Na, ir karalių mes sau išsirinkome...“.

Tačiau tai tikrai mūsų Karalius. Jis, paprasčiausiai, yra... kitoks. Jis toks Karalius, kuris nuplauna kojas savo mokiniams ir duoda kąsniį tam, kuris ketino atiduoti jį į žudikų rankas.

Būkime atviri: mums sunku būti tokio Dievo mokiniais ir tokio Karaliaus pavaldiniais, nes visi siekiame didesnių ar mažesnių pergalių, svajojame būti pastebėti, pripažinti, ir – ko čia slėpti – trokštame pritarimo ir dėmesio. Tuo tarpu mūsų Karalius vadovaujasi kitokia logika. „Mano karalystė ne iš šio pasaulio,“ - sako Jėzus, tad ir mums tenka sekti Dievu, kuris savo karališkumą parodo meile, tarnavimu, o ne apsimeitinėjimu, kad Jam tarnaujama.

Dievas myli mane iki gimimo, po gimimo, iki mirties ir po mirties: tai geroji krikščionybės naujiena. Dievas, kuris myli mane, net jei aš jį neigiu, net jei jį išduodu, net jei jį atstumi. Trumpai tariant, mūsų Karalius niekad neapsimeta, o tiesiog myli mane beprotiška meile, nes Jis yra pralaimėjusiųjų, sergančiųjų, paskutiniųjų, kenčiančiųjų Karalius. Mūsų Karalius skiriasi nuo kitų karalių, nes žino, kad meilė arba yra beribė, arba tai nėra meilė.

Taigi, dar kartą pažvelkime į kryžių ir paklausime savęs: ar tikrai norime tokio Karaliaus? Ar esame tuo tikri? Neverta skubėti. Prieš atsakydami, gerai įsižiūrėkime į jį: tai Dievas be stebuklingos lazdelės, kuris pasilenkia prie dvokiančių savo mokinių kojų ir rūpestingai jas nuplauna, kuris neatima skausmo, bet juo dalijasi, kuris gelbsti mus ne nuo mirties, bet mirtyje, kuris atleidžia savo žudikams, o pirmuoju šventuoju pasirenka tokį pat nukryžiuotą nusikaltėlį, kaip ir Jis, kuris miršta vienas, nes jį paliko visi draugai...

Jėzus – labai keistas Karalius, kuris tik kartą peržengė rūmų slenkstį, bet tik tam, kad būtų su mumis. Jis niekam nesiuntė blogų minčių ar niekam nelikėjo mirties, bet pats mirė už visus. Jo pirmasis sostas buvo ēdžios, o paskutinis - kryžius. Karaliai leidžia daugybę įstatymų, bet Jis išleidžia tik vieng: mylėti vieniems kitus.

Ar mums priimtinas toks Karalius?

Jei Jėzus iš Nazareto tikrai yra mūsų Karalius, kuris vadovauja mūsų gyvenimui, mes tai paliudysime, kai, išeldami iš bažnyčios, šypsosimės sutiktiems žmonėms, kai būsime arti ligonių, rūpinsimės tais, kuriems reikia pagalbos. Tada kiti žmonės pasakys mums, jog Jis yra mūsų gyvenimo Karalius, nes jį pastebi mūsų, kaip valdinių, gyvenimuose.

Jei esame Karaliaus vaikai, tuomet mūsų meilės matas bus savęs aukojimas kitam. Jei esame Karaliaus vaikai, mūsų galia visada bus tik tarnystė, o gyvenimo stilius - tik meilė.

Jei esame Karaliaus vaikai, tuomet žinome, kad istorija (pasaulio ir mūsų pačių) baigsis gerai, nes ji baigsis Karaliaus rankose...

Jėzaus Kristaus – mūsų Karaliaus šventė

Kristaus Karaliaus šventė, dar vadinama Kristaus, Visatos Valdovo švente, yra viena iš naujausių krikščionių liturginio kalendoriaus švenčių. Ji buvo įvesta 1925 metais popiežiaus Pijaus XI enciklika Quas Primas, siekiant pabrėžti Kristaus viešpatavimą visam pasauliui ir atkreipti dėmesį į Dievo karalystės svarbą šiuolaikinėje visuomenėje. Ši šventė yra švenčiama paskutinį sekmadienį prieš Adventą, liturginių metų pabaigoje, simbolizuodama Kristaus valdžią ir Jo karalystės amžinumą.

Kristaus Karaliaus šventės esmė yra pripažinti Jėzų Kristų kaip visos visatos valdovą – ne tik dvasinėje prasmėje, bet ir materialiajame pasaulyje. Jėzus nėra tik dangiškas Karalius, bet ir kiekvieno tikinčiojo gyvenimo Viešpats, kuris vadovauja ne jėga, bet meile, tarnavimu ir pasiaukojimu. Šventės įvedimas buvo atsakas į sekuliarizmo, ateizmo ir vis didesnio materializmo plitimą pasaulyje, siekiant priminti, kad Kristus valdo visų žmonių širdis ir pasaulį.

Šv. Rašte Kristaus karalystės idėja yra nuolat pabrėžiama. Nors Jėzus savo gyvenime vengė pasaulietinių karališkų titulų. Jo misija buvo atnešti Dievo karalystę – karalystę, kuri nėra paremta pasaulio jėga, bet teisingumu, gailestingumu ir meile. Tai aiškiai matyti Jo žodžiuose, sakytuose per apklausą prieš Poncijų Pilotą, kai Jis teigė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio“ (Jono evangelija 18:36). Jo karalystė nėra teritorinė ar politinė, ji yra dvasinė, bet apima visą visatą, nes Kristus yra Kūrėjas ir Viešpats.

Kristaus Karaliaus šventė taip pat pabrėžia Jėzaus antrąjį atėjimą – laiką, kai jis grįš teisti gyvųjų ir mirusiųjų ir atkurs savo amžinąją karalystę, kaip pažadėta Šv. Rašte. Tai susiję su tikinčiųjų viltingu laukimu, kad Dievo teisingumas galiausiai bus atstatytas, ir Kristus bus pripažintas kaip tikrasis pasaulio Valdovas.

Liturgijoje per Kristaus Karaliaus šventę dažnai skaitomos ištraukos iš Evangelijų ir Apreiškimo knygos, kuriose Jėzus vaizduojamas kaip Karalius, bet ne įprasta prasme. Jis yra Karalius, kuris atneša taiką ir meilę, aukodamas save už žmoniją. Šventė kviečia žmones apmąstyti, kaip Jėzus valdo jų gyvenimus ir kaip jie gali prisidėti prie Jo karalystės kūrimo savo kasdieniniuose gyvenimuose.

Kristaus Karaliaus šventė taip pat primena, kad kiekvienas žmogus yra kviečiamas gyventi pagal Dievo karalystės principus – teisingumą, tiesą, meilę ir tarnystę artimui. Jėzaus viešpatavimas nėra pagrįstas prievarta ar valdžia, kaip žemiškųjų karalių, bet tarnavimu ir auka už kitus. Jėzaus mokymas apie karalystę pabrėžia, kad tikrasis valdovas yra tas, kuris tarnauja kitiems, ir Kristus yra puikiausias to pavyzdys.

MIELASIS JĖZAU, žmonijos Atpirkėjau, pažvelk į mus, nuolankiai suklempusius prieš Tave. Mes Tavo esame ir norime tavo būti. Kad dar tvirčiau galėtume su Tavimi susijungti, šiandien visi ir kiekvienas pasiaukojame Švenčiausiajai Tavo Širdžiai.

Gerasis Jėzau! Daugelis Tavęs visiškai nepažįsta, daugelis, paniekinę Tavo įsakymus nuo Tavęs nusigręžė. Pasigailėk jų ir visus patrauk prie savo Švenčiausios Širdies. Būk, Viešpatie, Valdovas ne vien ištikimųjų, kurie niekada nuo Tavęs nepasitraukia, bet ir sūnų palaidūnų, kurie Tave paliko. Padėk jiems greitai sugrįžti į Tėvo namus, kad nežūtų dvasios skurde.

Būki Valdovas tų brolių, kurie yra nuo mūsų atsiskyre dėl klaidų ar nesantaikos. Pašauk juos į tiesos pilnatvę ir tikėjimo vienybę, kad būtų viena kaimenė ir vienas ganytojas. Taip pat visus Tavęs dar nepažįstančius atvesk į savo tikinčiųjų šeimą.

Suteik, Viešpatie, savo Bažnyčiai tikrą klestėjimą, duok visoms tautoms taiką ir ramybę. Padaryk, kad visoje žemėje skambėtų vienas balsas: Garbė ir šlovė mūsų Išganytojo dieviškajai Širdžiai per amžius! Amen.

Kristaus Karaliaus sekmadienis

Šiandien yra paskutinis B Liturginių metų sekmadienis, švenčiant Kristaus Karaliaus šventę. Nuo kito sekmadienio pradėsime C Liturginius metus.

Adventas

Ateinantį sekmadienio šventimu pradėsime advento laikotarpį, kuomet ruošimės ir lauksime Jėzaus gimimo įvykio šventimo.

Adventiškame laike "apsivilksime" viltingu, džiugiu laukimu, kuriame turėsime Rarotų giedojimą, adventišką mintis, adventišką vainiką, gražius darbus, prakartėlės ruošimą.

Tai laikas mums ir kiekvienam asmeniškai. Visa tai, kas bus švenčiama bendruomeniškai liturgijoje, turime ir savyje tuo gyventi – laukimu ir džiaugsmu, kuo "apvilksime" ir kitus.

Todėl pagalvokime kaip šį laukimo laiką įprasminti. Advento laike vyks ir Carito akcija "Gerumas mus vienija" (*Advento I sekmadienyje prašysime Dievo palaiminti ir akcijos dalyviams skirtas žvakelės*), asmeniniais gerais darbais, – visu tuo matomas gražus krikščioniškas pavyzdys. Tad jau ir pradėkime mąstyti kaip šių metų Advente norėtumėte ruoštis Kalėdų šventei.

Kalėdaičiai

Ateinantį sekmadienį prašysime Dievo palaiminimo kalėdaičiams (duonai), kuriais savo šeimose dalinsimės švęsdami Jėzaus gimimo dieną. Juos galėsime įsigyti bažnyčioje ar pas kleboną viso advento laikotarpiu.

Rarotos advente (maldavimai, kreipiantis į Švč. M. Mariją)

Advento laikotarpyje Bažnyčios liturgija pasipildo ir Rarotų maldavimais. **Šios pamaldos Šlienavos bažnyčioje vyks sekmadieniais 8.30 val., prieš rytines šv. Mišias.**

Tad kviečiame susirinkti ir kartu dalyvauti šioje adventiškoje maldoje.

KVIEČIAME SAVO ŠEIMAI, SAVO NAMAMS NUSIPINTI ADVENTINĮ VAINIKĄ!

Lapkričio 28 dieną, ketvirtadienį, 18 val.

Šlienavos parapijos namuose

ADVENTINIO VAINIKO PYNIMO VAKARAS.

Daug reikalingų priemonių vainikui bus visiems paruošta. Tačiau galite atsinešti ir savo džiovintų vaisių, pušų ar eglių šakelių, kankorėžių ar kitų dekoru elementų.

Dirbant su spygliuotomis šakelėmis, patariama turėti darbo pirštines, sekatorių. Bus naudojami ir karšti kilijai, žvakės.

Vainiką nusipinti pamokins ir pagelbės floristė Ela.

Renginys nemokamas.

Gi po savaitės jau ir Adventas! Tad visi kartu pasigaminkime sau ir adventinį vainiką!

Dėkojame visiems žmonėms, kurie rūpinatės, remiate, darbuojatės dėl mūsų visų. Kiekvienas mes sukuriame ir auginame tai, kas mums padeda būti bendrume – šeimyna!

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.